

Djordje Balasevic

Uspavanka Za Devojciju

Pricace ti jednom mozda,
kako sam ja bio stosta,
pile moje,pace moje malo...
Mudrovace badavani,
kad me nema da se branim.
Da sam blizu,ne bi im se dalo.

Pricace ti jednom svasta,
a boljima se retko prasta,
pile moje,pace moje malo...
I silni misevi u boci,
javice se ko svedoci,
pustolovno traganje za gralom.

Al ti slutis otkud bore,
trunje se u oku diglo,
olujno je tamo gore,
gde nas nije puno stiglo.

Znam sanjas more sveca,
i korake po tom doku,
ti si tamo bila u mom oku...
Pricace ti kojekakvi,
a zloglas se ko rubin cakli,
kako odjek moga smeha jeci.

I klece se u pretpostavke
kljuckajuci kao cavke,
moje lose prepricane reci...

Brojao samo ljude s krsta

pravila i izuzetke,
posvud promasena vrsta,
samo retki nadju retke ...

Znam da sanjas vaskrsenje,
jednu silu eto plahu
ti si tamo bila u mom dahu...

I pricace ti o plovidbi
ti sto nisu sidro digli,
sta sam za njih,neg' ukleta sajka.
I tvrdice sa zlobnim sjajem
da sam drhtao pred zmajem
videli su oni iz prikrajka.

I ne znam vise,Boze prosti
dal da strepim il da stremim
da to breme posebnosti,
i na tebe nakalemim,
a znam da je kasno vec za to...

Jer znam da sanjas ribovanja,
krike i tisinu nemu,
ti si bila svugde u mom svemu...
Pile moje,pace moje malo,
vrapce moje...